

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20942/2024
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Весне Субић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ..., чији је пуномоћник Урош Стојиљковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Трећег основног судау Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 415/24 од 16.05.2024. године, у седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 415/24 од 16.05.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 415/24 од 16.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр 408/23 од 29.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да јој на име новчаног обештећења за неимовинску штету због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 500 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом од 08.09.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 9.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр 415/24 од 16.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиље због повреде права на суђење у разумном року у предмету Трећег основног суда у Београду О 194/11, са образложењем да је решењем Вишег суда у Београду Ржг 234/23 од 22.05.20023. године, ставом првим изреке, усвојена жалба подносиоца Данице Радовановић изјављена 23.01.2023. године због неодлучивања по приговору ради убрзања поступка у предмету Трећег основног суда у Београду О 194/11, док је ставом другим изреке, одбијен, као неоснован приговор за убрзање поступка у предмету Трећег основног суда у Београду О 194/11 од 23.01.2023. године. О праву тужиље на новчано обештећење, а имајући у виду одлуку Вишег суда у Београду Ржг 234/23 од 22.05.2023. године, нижестепени судови су одлучили ценећи одредбе Закона о заштити права на суђење у разумном року. С обзиром на напред наведено, по оцени Врховног суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, па нема потребе за одлучивањем о ревизији, као о изузетно дозвољеној ради разматрања питања од општег интереса или питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.09.2023. године, а вредност предмета спора је 500 евра.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове Главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

С обзиром на то да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то се ради о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а како је чланом 479. став 6. ЗПП прописано да ревизија у спору мале вредности није дозвољена, то следи да је ревизија тужиље недозвољена, са којих разлога је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић